

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Pauli Laymanni e Societate Iesu Jus Canonicum
Commentario Perpetuo Explicatum**

Et Uberi Non Minus Ac Varia Qvam Clara Et Solida Doctrina Illustratum

Commentarius In Librum III. Decretalium

Laymann, Paul

Dilingae, 1698

Capitulum XIII. Si postquam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62482](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62482)

CAPITULUM XIII.

Si postquam.

PARAPHRASIS.

Pontifex Canonicatum Titio Clerico contulit, dato executore, qui præbendam proximè vacaturam, nulli alteri debitam, eidem Titio provideri curaret. Accidit autem, ut Capitulum v. g. ad quod in ea Ecclesia præbendarum collatio spectabat, vacantem præbendam proprio motu conferret Cajo, ignorans gratiam expectativam à Pontifice factam fuisse Titio. Hoc casu ait Bonifacius VIII. collationem hanc à capitulo factam, in præjudicium Titij, non subsistere; nam hoc ipso, quòd is Apostolica auctoritate Canonicus effectus fuit, jus ad præbendam proximè vacaturam consecutus est, eamque proinde cum primùm vacavit (quando nulli alteri debita fuit) justè petere potuit, & idèd alteri conferri nequivit.

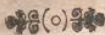
NOTandum. Si præbenda Canonialis vacans non conferatur ei, qui auctoritate Papali in Canonicum receptus est, sed alteri, cui non debetur, irrita est collatio, non obstante, quòd Collatores ignorent. Ratio datur in textu, quia Canonico ita recepto præbenda proximè vacatura debita est, si alius non adsit, cui eadem Papali auctoritate priùs recepto debeatur. De inferioribus autem Collatoribus alia ratio est, cum enim jus expectativæ dare non possint, idèd si aliquis auctoritate Capituli v. g. Canonicus fiat, non consequitur propriè dictum jus ad præbendam proximè vacantem, ut ipsi ex justitia debita sit, quare præbendæ collatio alteri facta subsistet. Sicuti dixi in c. inter 17. hoc tit. in antiquis.

in affectuone præbendæ præferri debet; hæc tamen locum non habent in Ecclesiis Germaniæ, in quibus juxta Concordata Canonicatus vacantes à Pontifice, & ordinario collatore mensibus alternis conferuntur, ita ut recepti Canonici omnes æquali jure in affectuone Canonialis præbendæ, secundùm cujuscunq; Ecclesiæ consuetudinem, gaudeant.

1. Notandum secundò. Si Legato à Latere vel alteri habenti ordinariam potestatem conferendi beneficia, à Pontifice specialiter mandetur, ut certæ personæ, auctoritate Apostolica, Canonicatum provideat, ex tali mandato provisus, & receptus censeri debet per Apostolicam auctoritatem. Rationem dat *Joann. Monach. hic*, quia si Legatus à latere beneficia conferat, suâ auctoritate procedit ut Ordinarius, non ut delegatus Papæ; si autem idem Legatus ex speciali commissione Pontificis, adeoque Papali auctoritate, beneficium conferat, tunc procedit ut delegatus. Major autem, & fortior est potestas in causa speciali delegati, quàm potestas ejus ordinaria c. 3. de officio Legati. Caterùm si Papa mandet Legato à latere, ut Titio beneficium conferat, non addens Apostolica auctoritate, tunc censetur excitare officium, & potestatem ejus ordinariam, quemadmodum si aliud quidpiam ordinario præcipiat, cujus agendi potestatem habet, & non adjiciat, ut Apostolicâ auctoritate, adeoque ut delegatus, procedat. Sin autem Ordinarius potestatem talem non habet, v. g. Episcopus, ut contra exemptos procedat, vel Vicarius generalis, ut beneficia conferat, tunc Superior talem potestatem ipsi simpliciter committens censendus non est, potestatem ordinariam rogare, sed novam delegare, secundùm

Gl. finalem receptam hic, Dominicum

Bald. Franc. ibidem.

S

CAPI-